

blive haardt for Byerne; de ville lide formeget derved. Jeg tror, at det ærede Medlem efter næstere Erfertanke vil indrømme, at vi næsten ere nøbte til at bruge toldpligtige Varer. Det Eneste, det ærede Medlem vilde indrømme dem, var Suffer, som de saa formodentlig skulde komme i deres Mælk og Fløde; men derpaa er en Told af i det Mindste $\frac{1}{7}$ af Værdien.

Tauber: Det var en ret interessant Erkjendelse, vi igaar modtog fra den høitærede Conseilspresident og Finansminister (Estrup), idet han meddelte os, at 15 pCt. af Indførselstolden vare at betragte enten ganske eller i alt Fald i det Væsentlige som en Kopskat. Jeg kan naturligvis ikke gaa nærmere ind paa de Beregninger, til hvilke den meget ærede Minister har støttet sig; thi han meddelte ikke noget Nøiagtigt derom, men jeg er fuldkommen rede til at tage Udtalelsen, som han gav den, og jeg betragter da den Erkjendelse som meget betegnende fra den høitærede Ministers Side, at altsaa de 15 pCt. af Indførselstoldens Beløb ere at betragte som en Kopskat. Da Indførselstolden i Alt indbringer omtrent 24 Millioner Kr., er det altsaa et Beløb af $3\frac{1}{2}$ Million Kr. Dette er imidlertid ikke den eneste Maade, hvorpaa Indførselstolden virker, og hele det Inddelingsgrundlag, den ærede Minister opstillede, var ensidigt og mangelfuldt, fordi der er flere Sider af Sagen, som han ikke har taget med i Betragtning. Det maa nemlig for det Første erindres, at Tolden paa en stor Del af de Gjenstande, som den høitærede Minister regnede for Luxusgjenstande eller for Gjenstande, som fordelte sig paa den almindelige Forbrug, hvad angaar de billigere af dem, de, som bruges mere af den mindre bemidlede Klasse, er ganske betydelig høiere i Forhold til deres Værdi end Tolden af de Gjenstande, som forbruges af den mere bemidlede Klasse. Dette er et Punkt, der maa tages med i Betragtning, og som tildels virker i samme Retning som det først omtalte. Fremdeles er der en Side af Sagen, som ligger aldeles udenfor den ærede Ministers Inddelingsgrundlag, og det er hele det store Beløb, Forbrugerne maa yde i Skat, ikke til Staten, men til Producenterne paa Grund af Statens Toldsatser. Det er ligesom en Skat, som er paalagt Forbrugerne, og den ærede Minister har oplyst i det andet Thing, at han lægger megen Vægt paa denne Skat; han holder stærkere paa den end nogen af de tidligere Finansministre, og han betragter den som en uundværlig Beskyttelse af Kapitalen. Det er altsaa en Skat, som Staten paalægger dem, der ikke have Kapitaler, i alt Fald tildels til Bedste for dem, som have anbragt deres Kapitaler i industrielle Viemed. Naar vi medtage alle disse Momenter, bliver der meget Mere at anføre i den Henseende, end hvad den ærede Minister tog med under sine, som det forekom mig, noget flygtige Opstillinger og Inddelinger. Der

er for Øvrigt ogsaa andre Skatter end Tolden, om hvilket noget Lignende gjælder som det, jeg her har anført, og som den høitærede Minister ogsaa kunde tage med. Der er saaledes hele Grupper af Stempelafgiften, der maa betragtes som en Art Kopskat, eller som slet ikke stiger med Beløbet af de Værdier, hvortom Spørgsmaalet dreier sig. Noget Lignende gjælder om Bygningsafgiften i de større Kjøbstæder og navnlig i Kjøbenhavn, hvor en Leilighed af 300 Kr. Værdi svarer en ligesaa stor Bygningsafgift som en Leilighed paa Østergade til 3000 Kr. Værdi, og man kan gjenneemgaa flere Forhold, hvor noget Lignende finder Sted. — Da den høitærede Finansminister i det andet Thing under en anden Sags Behandling leilighedsvis kom ind paa disse Forhold, ansøgte han, at de direkte Skatter endnu ikke saa lidt overstege de indirekte Skatters Beløb, naar man tog de kommunale Skatter med i Betragtning. Den høitærede Minister kunde faae dem til at overstege de indirekte Skatter endnu mere, dersom han ikke blot medtog de kommunale Skatter men ogsaa Lienderne. De tre Liender udgjøre omtrent en halv Snes Millioner Kroner, og dersom han vilde lægge dem til de 24 Millioner, som udgjøre de direkte Skatter, vilde disse Beløb endnu meget mere overstege de indirekte Skatter. I det, som den høitærede Minister dengang ansøgte for Bevarelsen af de indirekte Skatter i deres nuværende Forhold, ser jeg imidlertid ikke nogen rationel Grund; thi det, der skulde bevises, er, at de direkte og de indirekte Skatter bør staa i det og det Forhold, men derfor faaes Bevis fra den høitærede Ministers Side. Der er aldeles ingen Grund til, at de bør være lige store, men det, der bør prøves ved de direkte Skatter for sig og ved de indirekte for sig, er, hvorvidt de bedre eller mindre godt end de andre svare til Statteevnen. — I det Foredrag, vi igaar hørte fra den ærede Minister, omtalte han foruden de Punkter jeg allerede har nævnt . . . ja, jeg beklager, at den ærede Ministers Tale ikke ligger for; det Punkt jeg vilde fremhæve, staaer mig ikke ganske klart, saaledes at jeg frygter for, at jeg kunde komme til at gjøre den ærede Minister Uret i saa Henseende. — Hvad jeg her særlig vil tillade mig at fremhæve, er, at den ærede Minister i hele sin Betragtning gaar ud fra, at vi skulde blive staaende ved de nuværende Skatter og benytte det Overskud, vi faae derved, til at afholde de Udgifter, Forvarsøvesenet kræver. Dette kunde naturligvis være rigtigt, dersom det kunde erfindes, at de nuværende Skatter vare billige og stemmende med Nødsnødvendighed; men naar de ikke ere dette, kan Fordringen om en Reform i de nuværende Skatter ikke slydes til Side. Den ærede Minister har imidlertid ved den Maade, hvorpaa han har opstillet hele vort finansielle Program, slydt denne Reform ud i en aldeles ubestemmelig Fremtid. Der er i det Væsentlige